

Motivgruppe Ornithologie

Arbeitsgemeinschaft im Bund Deutscher Philatelisten e.V.

Nederlands contactorgaan van de Duitse motiefgroep Ornithologie met een bijdrage uit België. Contactpersonen: Gerard Kolman en Peter van Nies. Eerstgenoemde int de contributie van de Ned. (en ev. Belgische leden) en redigeert dit orgaan.

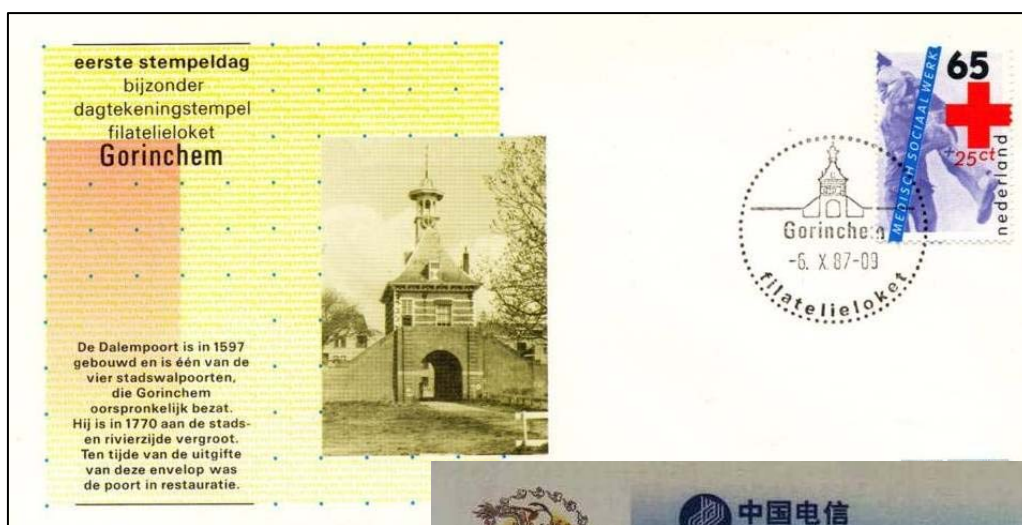
Tel. 0486-473868. E-mail: gajkolman@home.nl. Website van de MGO (Peter van Nies) www.MG-O.de

Contactbrief 82 (juni 2012)

Vlak voor de meesten van ons op vakantie gaan wil ik toch nog een contactbrief sturen anders duurt het weer een poos voor jullie de volgende krijgen. Er zijn geen meldingen van mutaties. Wel vaste bijdragen van onze leden Koenraad, Hans en Peter. Mag ik een ieder wijzen op onze volgende locatie voor de contactdag: Gorinchem (of vaak uitgesproken en geschreven als Gorkum of Gorcum) in het midden van het land. Ik hoop voor velen goed bereikbaar.

Gorinchem ligt aan de rivier de Boven Merwede met aan de overkant Sleeuwijk en Woudrichem. De gemeente heeft een station aan de westelijke Betuwelijn (Dordrecht-Geldermalsen). Ten noorden van Gorinchem loopt rijksweg A15, die gebundeld is met de Betuweroute. Ten westen van de stad loopt rijksweg A27 met als 'flessenhals' de Merwedebrug.

In een volgende contactbrief hoort u meer over plaats, datum en activiteiten. Fijne vakantie!
Gerard Kolman

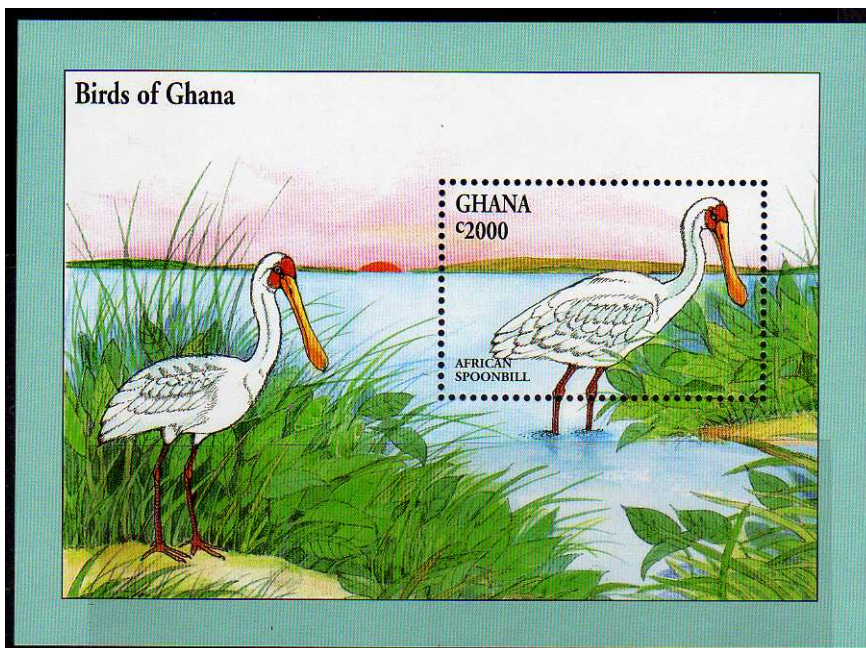
LEPELAARS

Lepelaars behoren tot de orde Ciconiiformes, reigerachtigen en de familie Threskiornithidae en ze vormen de onderfamilie Plataleinae. Deze onderfamilie telt 6 soorten,

1. Europese Lepelaar, *Platalea leucorodia*,
2. Geelsnavellepelaar, *Platalea flavipes*,
3. Afrikaanse Lepelaar, *Platalea alba*,
4. Zwartsnavellepelaar, *Platalea regia*,
5. Kleine Lepelaar, *Platalea minor*,
6. Rode Lepelaar, *Ajaia ajaia*.

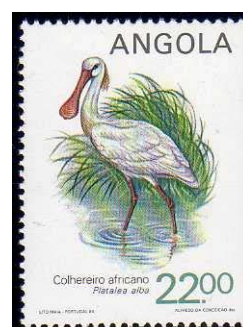
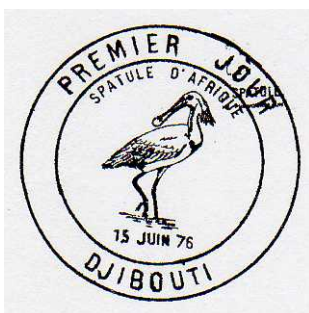

Lepelaars zijn verwant met ibissen en vallen op door hun merkwaardige snavelvorm. De zes soorten meten tot 85 cm. van snavelpunt tot staartpunt. Ze hebben lange poten en een lange snavel die horizontaal is afgeplat en aan het eind lepelvormig is verbreed. Ze hebben allemaal een vrijwel wit verenkleed, behalve de Rode Lepelaar, *Ajaia ajaia*, van Amerika, waarbij het volwassen kleed naar rose zweemt en op de schouders naar rood neigt. De poten zijn roze en de snavel is geel. Lepelaars vliegen net als ooievaars en kraanvogels met een gesterkte nek.

De Afrikaanse Lepelaar, *Platalea alba*, de Geelsnavellepelaar, *Platalea flavipes*, uit Australië, en de Zwartsnavellepelaar, *Platalea regia* uit Australië, Nieuw Zeeland en Nieuw Guinea lijken erg op onze Lepelaar, *Platalea leucorodia*. (Voor zover mij bekend komen de beide Australische soorten niet voor op postzegels). Er zijn ornithologen die menen dat deze vier soorten geografische ondersoorten van een soort zijn.

De Afrikaanse Lepelaar, *Platalea alba*, verschilt van andere lepelaars door een kale gezichtshuid, wat rood op de snavel en helder rode poten. Deze komt voor in Afrika ten zuiden van de Sahara en op Madagascar.

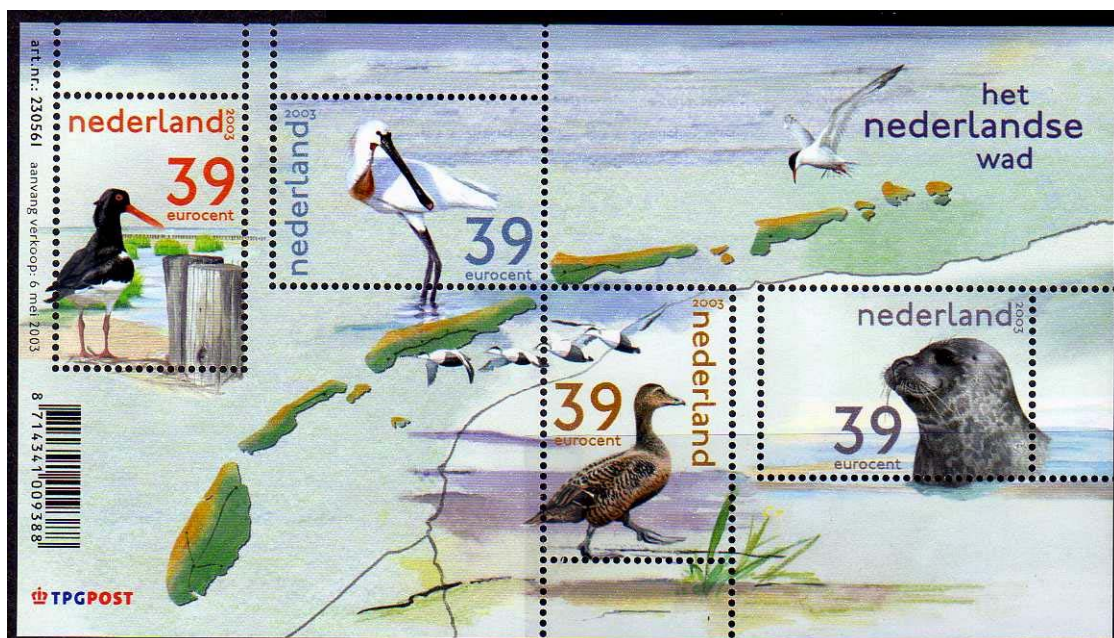

Afrikaanse Lepelaars, *Platalea alba*

Onze **Lepelaar, *Platalea leucorodia***, heeft een zwarte snavel met een gele vlek bij de top, zwarte poten. Tijdens het broedseizoen heeft hij een oranje- gele borstband, een lange afhangende kuif en een gele vlek aan de snavelbasis. Jonge vogels hebben zwarte vleugelpunten, kortere vleeskleurige snavel, geelgrijze poten. Ze zijn na drie tot vier jaar geslachtsrijp. Het zijn zwijgzame kolonievogels die soms een zacht brommend geluid maken. Lepelaars zijn erg plaatstrouw aan de broed-, trek- en overwinteringsgebieden. Hij komt op enkele plaatsen in Europa en verder in Zuid-Azië voor.

Onze Lepelaars overwinteren grotendeels in de delta van de Senegalrivier en de waddengebieden van Mauretanië, West-Afrika. De keuze waar te overwinteren wordt verondersteld een afweging te zijn tussen afstand (kosten) en de kwaliteit van het gebied (baten). De meeste van onze Lepelaars overwinteren dus nog steeds niet in Zuid Europa, maar in West-Afrika.

Bijna de gehele Nederlandse populatie (2332 paren verspreid over 50 kolonies 2011) broedt in het Wadden-, IJsselmeer- en Deltagebied. Het zwaartepunt van de verspreiding ligt in Noord-Holland. Lepelaars nestelen in kolonies van verschillende grootte, soms in gezelschap van aalscholvers en reigers en graag met meeuwen als rugdekking (alarmsysteem). En dan het liefst op afgesneden riet of moerasplanten, op lage of hogere wilgen en elzen, dicht bij de grond in kweldergrasbegroeiing of boven het water.

Nesten in hoge bomen zijn in Europa ongewoon maar in Azië ziet men dat betrekkelijk vaak. Omstreeks eind maart komen de vogels terug uit hun winterkwartieren. In april of mei worden de 3 tot 5 eieren gelegd en na 21 dagen komen de jongen uit het ei, ze worden door beide ouders verzorgd. Na ongeveer 4 weken verlaten ze het nest, maar pas na 8 weken zijn ze het vliegen meester.

Een bedreiging vormt de bestrijding van muskieten met gifstoffen vooral in de overwinteringsgebieden van Afrika.

Lepelaars zoeken voedsel in een straal van ± 30 kilometer rond de broedkolonie en vinden dat op de tast. Ze kunnen dus fourageren in troebel water, zelfs 's nachts. Ze eten insecten, larven, kreeftjes, weekdiertjes en stekelbaarsjes, maar - al maaierend met de snavel door het water- slobberen ze ook kuit op. Voor deze waadvogel moet de prooidichtheid groot zijn en het water niet te diep. Na het broedseizoen zwerven ze uit naar o.a. de Zeeuwse en Zuidhollandse stromen, het IJsselmeer en de Biesbosch. Op die nazomerse

pleisterplaatsen vormen ze soms grote groepen.

In Nederland vormt de vos een bedreiging. Tot 1970 kwam de vos in de kustregio's van Nederland niet voor. De open polders en smalle duinen waren een witte vlek op de verspreidingskaart van de vos. Intensieve vervolging had de vos verdreven. Voor de hier op de grond broedende Lepelaars een luxe. Maar de vos heroverde het verloren terrein. In 1989 werd de beroemdste Lepelaarkolonie in het Naardermeer verlaten door toedoen van de vos. Dit was samen met de kolonie van het Zwanenwater de enige kolonie die de hele 20e eeuw bezet was geweest. De vogels zochten hun toevlucht op de veilige Waddeneilanden en in de kleimoerassen van de Oostvaardersplassen. Door de rustverstoring van de vos verspreidden de Lepelaars zich over meerdere kolonies (1844 broedparen in dertig grote en kleine kolonies in 2007). Ondanks alle bedreigingen groeide de Nederlandse populatie. Het uitzwermen van de Nederlandse Lepelaar heeft waarschijnlijk, blijkens waarnemingen van in Nederland gekleurringde vogels daar, ook bijgedragen aan nieuwe vestigingen in aangrenzende landen: België (20 paar 2010), Duitse waddeneilanden (390 paar 2010), Frankrijk (432-502 paar 2010), Engeland (8 paar 2011), Denemarken (60 paar 2010).

Europese Lepelaar, Platalea leucorodia

De **Kleine Lepelaar, Platalea minor**, komt voor in China en Japan. Ze hebben een zwarte snavel en snavelbasis en zwarte poten. In de winter van 2011 hebben verschillende de Birdlife Partners in Azië weer deelgenomen aan tellingen van de Kleine Lepelaar. In 2010 werden 2.347 vogels geteld. In 2011 werden er 1.848 vogels geteld. De aantallen lopen dus terug. Mogelijk heeft een deel van de populatie een nog onbekend overwinteringsgebied.

De **Rode Lepelaar, Ajaia ajaia**, wordt tot het geslacht Ajaia gerekend omdat er enige verschillen zijn in de lichaamsbouw met het geslacht Platalea.

De Rode Lepelaar komt voor van de zuidelijke Verenigde Staten tot in grote delen van Zuid-Amerika. In gedrag en wijze van voortplanting verschillen ze echter nauwelijks van geslacht Platalea. Ook hier hebben de pas uitgekomen jongen al de bijzondere vorm van de snavel. In gevangenschap verdwijnt de rode kleur bij een verkeerde voeding. Geeft men de vogels echter caroteenrijk voedsel dan veranderen de witte veren weer in het prachtige rozerood. De Rode Lepelaar was bijna uitgestorven. Hoewel de rode veren aantrekkelijk lijken werd er nauwelijks op gejaagd. Vooral door de vernietiging van hun biotoop o.a. van mangrovenbossen, nam hun aantal sterk af. Maar door bescherming van die bossen en stichten van reservaten is uitsterven voorkomen.

De landontginningen, waardoor de broed- en fourageerplaatsen verdwijnen, en het gebruik van giftige bestrijdingsmiddelen tegen o.a. muskieten vormen echter nog steeds een bedreiging voor alle Lepelaars.

De Huiszwaluw (*Delichon urbica*)

Als dit artikel verschijnt, zitten we -hopelijk- alweer volop in de zomer, en daar hoort dus een echte zomervogel bij. Aangezien één van mijn favorieten op dit moment -we schrijven

Afb.1

half april- weer langzaam komt binnendruppelen (kun je dat zo zeggen van vogels?) vanuit zijn Afrikaanse overwinteringsgebieden (Afb.1), is de keuze niet zo moeilijk. De Huiszwaluw arriveert gemiddeld genomen wat later dan de Boerenzwaluw, waarover ik al eerder schreef. Toen ik enige tijd geleden in een dorpje nabij Cochem aan de Moezel op vakantie was, trof ik daar

een compleet overzicht aan van aankomst- en vertrekdata van de laatste 25 jaar (Afb.2). De aankomstdatum varieert daar van 7 april tot 23 mei, een verschil van bijna 7 weken!

Afb.3

De genen die niet zo thuis zijn in de vogelwereld, willen de Huiszwaluw en de Boerenzwaluw nog wel eens met elkaar verwarren (Afb.3), maar bij nadere beschouwing zijn de verschillen toch wel evident. De Huiszwaluw (ongeveer 13 cm groot) is vooral herkenbaar aan zijn donkere bovenzijde met witte stuitvlek en de licht gevorkte staart, kenmerken die vooral tijdens de vlucht opvallen (Afb.4). De onderzijde is volledig wit op de staart na, en zelfs de poten zijn wit bevederd. Zijn vleugels zijn hoekig en tamelijk breed en kort. De Boerenzwaluw is iets groter, heeft een geheel donkere bovenzijde en, doordat de buitenste staartpenne veel langer zijn, is de staart veel dieper gevorkt. Hij heeft bovendien een rode keel en een rode vlek boven de snavel, en de vleugels zijn wat langer en slanker (Afb.5).

Afb.5

De Huiszwaluw is van oorsprong een rotsbewoner: in sommige delen in het Zuiden van Europa kunnen we nog steeds de nesten tegen steile rotswanden en kliffen aantreffen. Als cultuurvolger echter, heeft hij ook onze huizen ontdekt als goed alternatief. We kunnen hem overal daar vinden, waar voldoende voedsel en "bouw materiaal" voor zijn nest te vinden is. Een waterpartij in de buurt is een pré, omdat dat insecten aantrekt. Hij nestelt bij voorkeur onder een lichtgekleurd dakoverstek aan de buitenkant van huizen (Afb.6, telegram Hongarije), dit in tegenstelling tot de Boerenzwaluw die normaalgesproken altijd binnen in stallen en schuren nestelt.

Afb.7

Huiszwaluwen zijn erg honkvast en keren bij voorkeur terug naar de plaats waar ze het voorgaande jaar ook gewoond hebben. Zodra ze terug zijn, zullen ze beginnen met het herstel van het oude nest of met de bouw van een nieuw nest (Afb.7). Het is een erg sociale vogel, hij broedt altijd in kolonies en de nesten zitten vaak dicht bij elkaar of zelfs tegen elkaar aan. De

Afb.2

Afb.4

Afb.6

Afb.8

grootste kolonies vindt men in de buurt van grote waterpartijen vanwege de vele insecten die daar te vinden zijn. Eén kolonie wil ik hier speciaal noemen en wel die in Lage Zwaluwe in Noord-Brabant (Afb.8). In 1996 werden hier nog 103 nesten geteld, in 2010 waren dat er al 244!

Afb.10

poepoverlast (Afb.11). Vooral als er jongen zijn, worden er veel uitwerpselen geproduceerd die gewoon over de rand van het nest worden gedeponneerd. Door een plankje onder het nest aan te brengen kan men de uitwerpselen opvangen, waarmee het "probleem" verholpen is (Afb.12). Op vakantie in Zuid-Duitsland zag ik plankjes die horizontaal tegen de gevel waren bevestigd, maar dan iets schuin aflopend naar de straatzijde. De poep valt er op en zolang het droog is

Afb.12

blijft die ook liggen. Maar zodra het regent, spoelt de hele handel er vanaf en gelijk het riool in. Geniaal bedacht, behalve als je er op het verkeerde moment onder langs loopt! Als het bolvormige nest, dat geheel is opgebouwd uit bolletjes klei en mest vermengd met speeksel en een enkel grassprietje, klaar is, worden er 4 tot 5 witte eieren gelegd. Zowel het vrouwtje als het mannetje bebroeden de eieren, die, naarmate de tijd verstrijkt, steeds meer vlekjes gaan vertonen. Na ongeveer twee weken komen deze uit (Afb.13) en na nog eens drie weken vliegen de jongen uit. Die worden daarna nog wél enige tijd gevoerd. Meestal broeden ze twee tot zelfs drie keer in een seizoen. Ze gebruiken daarvoor steeds hetzelfde nest, als dit tenminste niet van de muur naar beneden is gevallen. In dat geval zullen ze éérst een nieuw moeten bouwen (Afb.14). Jongen uit het eerste legsel helpen vaak mee met het grootbrengen van jongen uit volgende legfels.

Afb.14

Sinds de 70-er jaren is hun aantal drastisch teruggelopen van 250-450.000 broedparen naar 110-125.000 broedparen. De oorzaken voor deze afname zijn niet geheel duidelijk, reden waarom SOVON sinds een jaar of tien de ontwikkeling van de kolonies wat intensiever volgt. Ikzelf tel nu al voor het tiende jaar de kolonies in enkele woonkernen van de Gemeente Venlo. Daarbij heb ik kunnen vaststellen dat er meerdere redenen zijn waardoor kolonies kunnen groeien danwel afnemen. Het is voor de vogels moeilijker geworden om goed nestmateriaal zoals modder of leem te vinden (Afb.9). Ook de moderne manier van huisbouw, dikwijls zonder -lichtgekleurde- overstek en met zeer glad materiaal, bemoeilijkt het bouwen van nesten. We zouden ze een handje kunnen helpen door het plaatsen van kunstnesten (Afb.10). Sommige mensen verwijderen nesten omdat ze bang zijn voor

Afb.9

Afb.11

Als het bolvormige nest, dat geheel is opgebouwd uit bolletjes klei en mest vermengd met speeksel en een enkel grassprietje, klaar is, worden er 4 tot 5 witte eieren gelegd. Zowel het vrouwtje als het mannetje bebroeden de eieren, die, naarmate de tijd verstrijkt, steeds meer vlekjes gaan vertonen. Na ongeveer twee weken komen deze uit (Afb.13) en na nog eens drie weken vliegen de jongen uit. Die worden daarna nog wél enige tijd gevoerd. Meestal broeden ze twee tot zelfs drie keer in een seizoen. Ze gebruiken daarvoor steeds hetzelfde nest, als dit tenminste niet van de muur naar beneden is gevallen. In dat geval zullen ze éérst een nieuw moeten bouwen (Afb.14). Jongen uit het eerste legsel helpen vaak mee met het grootbrengen van jongen uit volgende legfels.

Afb.13

Ze hebben nog wel eens last van "krakers". Huismussen (Afb.15) en soms ook Ringmussen willen zich nog wel eens een nest toe-eigenen. Je kunt dat meteen zien aan de grassprietten en/of veren die er dan uitsteken. Ook maken ze de ingang vaak wat groter.

Het zijn net als de Boerenwaluwen insecteneters, en daar zijn ze erg goed in! Ze eten enorme hoeveelheden muggen en andere vliegende insecten die in de vlucht gevangen worden (Afb.16). Hun wendbaarheid komt hun daarbij zeer goed van pas. Eén paartje Huiszwaluwen dat twee broedsels grootbrengt met telkens twee jongen, verorbert zo'n 5 miljoen insecten per seizoen. Het zijn daardoor zeer nuttige vogels: daar kunnen geen chemische bestrijdingsmiddelen tegenop!

Afb.16

Afb.15

Zingen kunnen ze ook en dat doen ze voornamelijk tijdens de vlucht. Stel je daar echter niet teveel bij voor, want hun zang is niet veel meer dan een aanhoudend gebrabbel en gepruttel zonder echt muzikaal te worden: een vrolijk kwebbelgeluidje. Als je het eenmaal kent, herken je ze er meteen aan als ze overvliegen. Ik hoor ze dan ook meestal eerder dan dat ik ze zie.

In de loop van September vertrekken ze weer naar Afrika om te overwinteren (Afb.17). Voor zo'n verre reis hebben ze een goede conditie nodig, en daarom verzamelen ze zich vantevoren in moerasgebieden om zich tegoed te doen aan de daar aanwezige insecten en "op te vetten". Ondanks de vele gevaren waarmee ze onderweg bedreigd worden, slaagt een groot gedeelte er toch weer elk voorjaar in, om veilig naar Nederland terug te keren. De laatste jaren is er zelfs sprake van een lichte toename: een verheugende ontwikkeling!

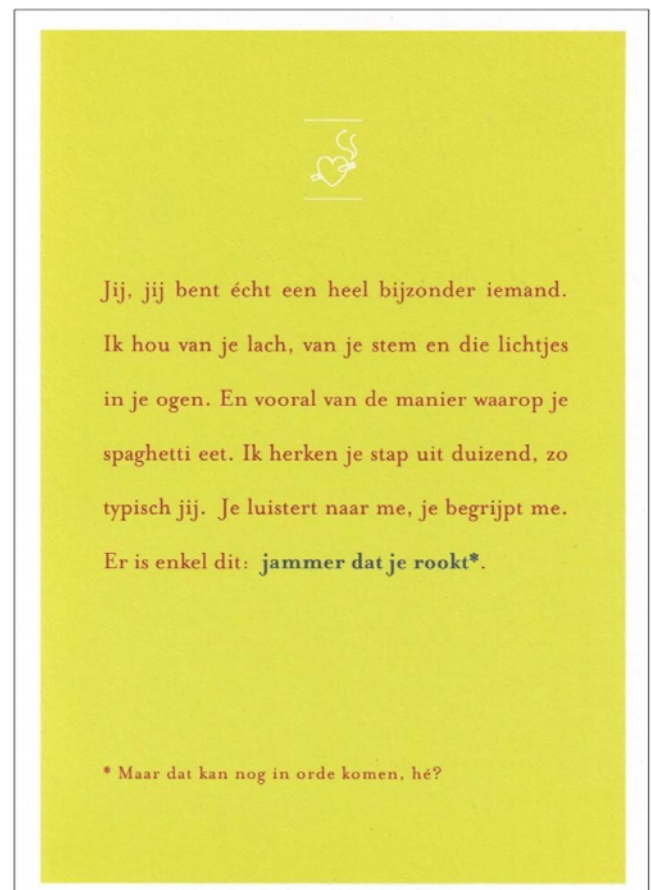

Afb.17

Peter van Nies

Dit bijzonder postwaardestuk met ingedrukte postzegel "Huiszwaluw" van André Buzin kregen alle Belgische gezinnen gratis in de bus. Met steun van de Federale Overheid werd deze kaart verspreid. Men kon die dan gratis sturen naar een roker om hem aan te zetten om te stoppen met roken. Ook het telefoonnummer van de "Tabak Stop Lijn" staat op de kaart vermeld. Het was de bedoeling dat de roker die de kaart kreeg beloofde om te stoppen met roken door de kaart te ondertekenen, in een envelop te steken en gefrankeerd naar de afzender terug te sturen. Zo had de Post er ook nog iets aan...

ORNIFLANDRIA

Flip en Jommeke

Ik weet niet in hoeverre dit in Nederland een begrip is, maar de meeste Vlaamse kinderen werden (of worden nog altijd) al meer dan 50 jaar grootgebracht met de strips van Jommeke. Na Jommeke volgde dan meestal op iets latere leeftijd Suske en Wiske, ook al zo'n ikoon van de Vlaamse strips. Nu ook zeer populair is de Kiekeboe-reeks, maar die bestaat nog maar sinds 1977.

Niet alle kinderen mochten Jommeke lezen in de jaren '60 – sommige taalpuristen vonden de taal te Vlaams en niet genoeg ABN (Algemeen *Beschaafd* Nederlands). Anderen vonden dan weer dat strips de kinderen dom maakten en wilden dat er échte boeken gelezen werden. In de reeks Jommeke is de tweede hoofdfiguur een papegaai, Flip genaamd. Eigenlijk heette hij Filipus, want gekregen van nonkel pater of de feestdag van de Heilig Filipus. Jommeke vond die naam maar niks en deze werd dan gewijzigd in Flip. Die papegaai heeft wel veelmenselijke eigenschappen – zo wordt hij normaal niet verliefd op vrouwtjespapegaaien, maar des te meer op vrouwelijk schoon.

In september wordt alweer een postzegel aan deze papegaai (en zijn vriendje Jommeke) gewijd. Ter gelegenheid van de nationale tentoonstelling TEMSIFIL 2012 (in de Waasland Expohallen in Temse, van 14 tot 16 september 2012) komt er in de vorm van een blokje een reeks van 10 stripzegels uit ("This is Belgium"). Op één van die tien postzegels staat Jommeke en Flip.

Alle klassen van de filatelie zullen op TEMSIFIL 2012 vertegenwoordigd zijn. Zoals gewoonlijk in België zullen de meeste verzamelingen te zien zijn in de klasse thematische filatelie (een 30-tal en een tiental thematische eenvlakverzamelingen). Daarnaast zijn er nog heel wat thematische verzamelingen bij de jeugd en in de open klasse.

Wie de voordracht van Niko Van Wassenhove gemist heeft – ook hier op TEMSIFIL 2012 zullen zijn eenvlakverzamelingen van verschillende vogels te zien zijn. Ook te zien op TEMSIFIL 2012: de "Puffins" (= papegaaiduikers) of de clowns van de oceaan van Roger Van Laere (die ondertussen met deze verzameling ook een uitstapje gemaakt heeft naar STAMPEX in Engeland en zelfs naar de VSA). Ook Danny De Smedt is weer present met zijn "Vogels in nesten", net als ondergetekende met "Vogelzang, een wereld van muziek". En één van de andere leden van onze MGO, Peter van Nies, heeft het nu eens niet over zijn vogeltjes, maar laat met "méér dan drie dwaze dagen" een ander kantje van zichzelf (en de Limburgers) zien: carnaval.

Meer info op: <http://www.temsifil2012.be/>

Wie nog meer wil weten over de bijzondere papegaai Flip als stripfiguur:

[http://nl.wikipedia.org/wiki/Flip_\(stripfiguur\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Flip_(stripfiguur))

ORNIVARIA

Birdpex 2014

Hebben jullie na het zien van die leuke eenvlakverzamelingen van Niko nu ook zin gekregen om eens een verzameling op 16 bladen te starten. Nog ruim twee jaar de tijd voor de volgende Birdpex eraan komt – vroeg begonnen is half gewonnen. Eerst eens kijken wat je zoal interesseert in de boeiende wereld van het vogelrijk. Dat kan zowel een vogelsoort zijn als een gedragskenmerk, een uiterlijk kenmerk van een vogel, een kleur of kleurenpatroon, iets uit de wereld van e mythologie of de kunst – de fantasie is onuitputtelijk. Misschien kan je al eens eerder deelnemen aan een categorie 3 in Nederland of precompetitieve in België. Let op – in Nederland zitten slechts 12 bladen in een kader, internationaal (in België en ook in Frankrijk waar de volgende Birdpex in 2014 doorgaat) zitten er 16 bladen in een kader!

Opa aan de computer

Mijn vader heeft de boot zo lang mogelijk afgehouden, maar begin dit jaar heeft hij zich – met een lichte druk va kinderen en kleinkinderen – laten verleiden om toch met een computer aan de slag te gaan. Al meer dan 50 jaar secretaris van een vereniging, ook een verwoed postzegelverzamelaar, dus alle brieven van de vereniging moesten nog met de post (en mooie postzegels) verstuurd worden. Oneindig veel werk, een meerkost voor de vereniging en eigenlijk niet meer van deze tijd.

Toch bleef alles vele jaren gewoon met brief en postzegel verstuurd worden, want niemand die bereid is om die taken over te nemen. Wie wil nog een bestuursfunctie opnemen, laat staan secretaris worden van een bloeiende vereniging!? Bij onze overkoepelende vereniging van postzegelclubs van de provincie Oost-Vlaanderen zijn ze al jaren op zoek naar iemand die de administratie van de ruilboekjes wil overnemen...

Net geen 80 jaar ontdekt mijn vader nu een hele nieuwe wereld en er is geen houden meer aan. Hij verwacht nu dat de mails direct worden beantwoord, want elk uur gaat hij wel eens naar zijn bureau een kijkje nemen in de inbox ;-). Er werd een groep aangemaakt voor alle leden van de vereniging en met één druk op de knop krijgen de leden met e-mail-adres alles toegestuurd. Hij stuurt nu ook allerlei andere berichten van manifestaties van bevriende verenigingen door – het begint zelfs wat op spam te lijken ;-)) Hij heeft nu een oproep gedaan aan alle leden met e-mail-adres die nog niet op de lijst staan om dat ook door te geven zodat hij geen enkele brief meer met de post moet sturen. Hij begrijpt niet dat die mensen daar niet direct op reageren.... terwijl wij zelf jaren moeten zagen hebben voor we hem een computer cadeau mochten doen. En nu... op enkele maanden tijd is hij overgegaan van het stenen tijdperk naar alle gemakken die een computer de wereld heeft laten veranderen.

Hij begrijpt niet dat die mensen daar niet direct op reageren.... terwijl wij zelf jaren moeten zagen hebben voor we hem een computer cadeau mochten doen. En nu... op enkele maanden tijd is hij overgegaan van het stenen tijdperk naar alle gemakken die een computer de wereld heeft laten veranderen.

En wat hebben de vogels nu met dit verhaal te maken? Ook daar heeft hij nu een nieuwe wereld ontdekt – hij ziet ze nu niet alleen meer in eigen tuin, maar ontdekt nu via de computer vele nieuwe zaken die hij nog niet wist. Toen hij een Groenling zag zitten, ontdekte hij via de computer allerlei nieuwe weetjes over deze vink – veel meer als hij ooit had kunnen lezen in zijn stukgebladerde veldgids. Of eens kijken via Google Street View en Google Earth om leuke herinneringen op te halen aan oude vakantieadresjes en aanpalende natuurgebieden. Via de computer kan hij nu ook de belevenissen van bird watchers volgen die wel wat verder kijken dan hun eigen tuin – helemaal leuk wordt het dan als hij z iemand vindt waar hij zelf nog les aan gegeven heeft, iemand die toen al (bijna 40 jaar geleden) als 12-jarig jongetje leergierig was voor alles wat vloog in de natuur en nu één van de bekendste vogelaars van de streek blijkt te zijn.